

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **A. P. M.**, proti žalovanému: **Oblastní inspektorát práce pro Královéhradecký kraj a Pardubický kraj**, se sídlem Říční 1195, Hradec Králové, proti „*vyrozumění vyhotovenému žalovaným dne 20. 2. 2013 pod zn. 11771/8.50/12/7.4*“, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 6. 1. 2014, č. j. 52 A 90/2013 - 8,

takto:

- I. Žalobci **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- II. Kasační stížnost **se odmítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 27. 12. 2013 ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“) žalobu proti vyrozumění nazvanému „*Podání informací o výsledku kontroly osobě podávající podnět*“ ze dne 20. 2. 2013, zn. 11771/8.50/12/7.4 (dále jen „vyrozumění“), jež bylo stěžovateli zasláno Oblastním inspektorátem práce pro Královéhradecký kraj a Pardubický kraj (dále jen „žalovaný“). Žalovaný ve vyrozumění sdělil stěžovateli, že k jeho podnětu provedl u zaměstnavatele stěžovatele v rámci své kontrolní činnosti kontrolu zaměřenou na dodržování pracovněprávních předpisů a pracovních podmínek, avšak neshledal žádná porušení, na která poukazoval stěžovatel v podnětu. Krajský soud toto podání odmítl usnesením ze dne 27. 1. 2014, čj. 52 A 90/2013-13, neboť napadené vyrozumění není přezkoumatelné ve správním soudnictví a žaloba proti němu je nepřípustná. Kasační stížnost podaná stěžovatelem proti tomuto usnesení byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2014, čj. 10 As 22/2014-31, odmítnuta.

[2] V průběhu řízení před krajským soudem byla stěžovatelem podána žádost o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, kterou krajský soud usnesením ze dne 6. 1. 2014, č. j. 52 A 90/2013-8, zamítl s odkazem na zjevnou bezúspěšnost (§ 36 odst. 3 a § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“). Proti tomuto usnesení krajského soudu podal stěžovatel též kasační stížnost, která je předmětem nyní projednávané věci.

[3] Nejvyšší správní soud obdržel kasační stížnost podanou proti usnesení o neosvobození od soudních poplatků a o neustanovení zástupce dříve, nežli se měl možnost seznámit s řízením o věci samé, zejména o rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí žaloby pro nepřípustnost. Provedl tedy v řízení standardní úkony, které vyústily v žádost stěžovatele o ustanovení zástupce v řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud s ohledem na předmět posuzované věci, kterým je kasační stížnost směřující proti usnesení o neosvobození od soudních poplatků a neustanovení zástupce, netrval na povinném zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti, a to aby předešel řetězení řešeného problému (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004, nebo ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007-36).

[4] Přestože však zastoupení advokátem v tomto výjimečném případě z výše uvedených důvodů není podmínkou řízení, byl Nejvyšší správní soud povinen se zabývat žádostí stěžovatele o ustanovení zástupce a hodnotit potřebu zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti.

[5] Z ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. vyplývá požadavek kumulativního splnění dvou zákonných podmínek pro ustanovení zástupce v řízení, a sice nedostatek prostředků navrhovatele, který by odůvodňoval jeho osvobození od soudních poplatků, a dále nezbytnost ustanovení zástupce k ochraně práv navrhovatele.

[6] Z důvodu uvedeného v odstavci 3 Nejvyšší správní soud neposuzoval splnění první z uvedených dvou podmínek. U druhé podmínky shledal, že zastoupení advokátem v řízení o této kasační stížnosti není třeba k ochraně práv stěžovatele, neboť důvody zamítnutí žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z důvodu zjevné neúspěšnosti žaloby jsou srozumitelně uvedeny v napadeném usnesení krajského soudu, právně i skutkově se jedná o zcela přehlednou otázku. Dalším důvodem je i níže uvedený závěr, z něhož vyplývá, že zastoupení stěžovatele nemohlo mít žádný vliv na nemožnost vedení řízení o kasační stížnosti pro nedostatek podmínek řízení. Nejvyšší správní soud proto výrokem I. tohoto usnesení návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti nevyhověl.

[7] Sama kasační stížnost, napadající v záhlaví uvedené procesní rozhodnutí krajského soudu, není z důvodů dále uvedených věcně projednatelná.

[8] Jak je výše uvedeno (viz odstavec 1), návrh stěžovatele na přezkoumání vyrozumění žalovaného nazvaného „*Podání informací o výsledku kontroly osobě podávající podnět*“ ze dne 20. 2. 2013 byl krajským soudem odmítnut, neboť nemohl být vzhledem ke své povaze a obsahu za žádných okolností předmětem přezkumu ve správním soudnictví. Řízení o návrhu stěžovatele bylo již pravomocně ukončeno, zákonnost tohoto rozhodnutí potvrdil Nejvyšší správní soud. Za této situace nejsou splněny podmínky pro vedení jakýchkoliv řízení o dalších procesních návrzích podaných před ukončením tohoto povahou hlavního řízení.

[9] Kasační stížnost byla proto odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. července 2014

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu